In deze tekst staat de stelling centraal dat de dood van God een enorm verlies is voor de moraalfilosofie. De pogingen om de moraal te denken los van het bestaan van God, geven dikwijls de indruk succesvol te zijn, maar wie dieper graaft, botst op fundamentele problemen. De moraal is haar metafysisch kader verloren en probeert zich nu als een huis zonder fundamenten staande te houden. De façade staat nog overeind en voor wie er als voorbijganger niet lang bij stilstaat, is het huis van de moraal nog steeds intact. Achter en onder de façade echter is quasi alles weggeërodeerd. Voor wie de moraal in een seculiere context wil behouden dringen zich fundamentele denkwerkzaamheden op.

Patrick Loobuyck gaat de uitdaging aan en onderzoekt met open geest wat de mogelijkheden en beperktheden zijn van een moraal zonder God. Anders dan veel seculiere moraalfilosofen argumenteert hij dat de meest essentiële elementen van onze huidige opvattingen over moraal overblijfselen zijn uit een theïstisch denkkader en dat deze elementen zonder God niet veel meer kunnen betekenen. De auteur concludeert dat – als we vasthouden aan wat we normaal onder moraal verstaan – moraal zonder God eigenlijk niet te denken valt. Het seculiere morele discours blijkt een vals discours te zijn en ofwel moeten we ons dan maar van het morele discours ontdoen, ofwel moeten we ons concept van wat we onder moraal verstaan wijzigen. Loobuyck kiest een andere weg. Hij stelt het moreel fictionalisme voor. Deze meta-ethische positie laat toe dat een discours nog kan functioneren en behouden blijven, ook al gelooft men niet meer dat het discours waar is.

Dr. Patrick Loobuyck studeerde godsdienstwetenschappen aan de Katholieke Universiteit Leuven en moraalwetenschappen aan de Universiteit Gent. Momenteel is hij als doctor-assistent verbonden aan de vakgroep wijsbegeerte en moraalwetenschappen van de Universiteit Gent.

[Achterflaptekst: Moraal zonder God? Pleidooi voor moreel fictionalisme, P. Loobuyck, Budel (Uitgeverij Damon) 2005.]